

HÁJEK

srpen
2020

Naše noviny

OBSAH

■ Pozdrav

■ Kvíz

■ Program DSH

■ Zajímavosti

■ Literární dílna

■ Rozjímání

■ Povídka měsíce

■ Poradna pro vás

■ Zajímavosti

■ Info z domova

**Srdečně vítáme nové
obyvatele, kteří
nastoupili do našeho DS.**

Ing. Odvody Vladimír
Hanová Blažena

Zpravodaj Hájek vychází
v nákladu 200 výtisků pro potřeby
obyvatel Domova seniorů Praha 4 Háje,
K Milíčovu 734 a je neprodejný.

Na vydání spolupracují:
Michaela Menoušková,
Zdeňka Proboštová,
Danuše Tučková,
Dagmar Zavadilová, ředitelka DS,
ve spolupráci s klienty DS.

DOMOV
PRO SENIORY
HÁJE

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

1. Který český panovník byl 4.8.1306 zavražděn v Olomouci ?

- a) Václav I.
- b) Václav II.
- c) Václav III.

2. U kterého města proběhla 4.8.1427 husitská bitva ?

- a) u Tachova
- b) u Domažlic
- c) u Žlutic

3. Jak velkou plochu zabírá panorama "Bitva u Lipan" od Lud'ka Marolda (*7.8.1865)?

- a) 100 m²
- b) 500 m²
- c) 1000 m²

4. 12.8.1981 byl otevřen první úsek trasy metra A, jaké stanice spojoval?

- a) Dejvická (Leninova) - Můstek
- b) Dejvická (Leninova) - Muzeum
- c) Dejvická (Leninova) - Náměstí Míru

5. Ve kterém kině v Praze byl 13.8.1929 poprvé promítán zvukový film ?

- a) Bio Metro
- b) Bio Lucerna
- c) kino Roxy

6. 14.8.1977 vyhořel Veletržní palác, v jakém stavebním slohu je postaven?

- a) secese
- b) kubismus
- c) funkcionalismus

7. Jaké číslo dresu měl hokejista Ivan Hlinka (+ 16.8.2004)?

- a) 1
- b) 21
- c) 68

8. Které předměty vyučoval Alois Jirásek (*23.8.1851) na gymnáziu v Litomyšli?

- a) dějepis-zeměpis
- b) hudební-tělesná výchova
- c) matematika-fyzika

9. Ve kterém roce získal fotbalista Pavel Nedvěd(*30.8.1972) ocenění "Zlatý míč"?

- a) v roce 1993
- b) v roce 2003
- c) v roce 2013

10. Jak se jmenovala rota, která vznikla 31.8.1914 v rámci cizinecké legie?

- a) rota Ahoj
- b) rota Zdar
- c) rota Nazdar

Vážení čtenáři a luštitelé,

na otázky z červencového kvízu odpovědělo 35 čtenářů.

Deset správných odpovědí měli:

Jaruška Dukátová, Marie Černožorská, Anna Legnerová, Olga Štěpánová, Marta Urbanová, Přemysl Červenka a Team A3.

Devět správných měl: *Team B1*

Osm správných odpovědí měla: *Libuše Kodadová*

GRATULUJEME!

Nejvíce vás potrápily otázky č. 5. a č. 7.

Důležitá informace:

vyplněné kvízy je nutné vhodit do schránky na oddělení A0 **nejpozději do 20. v daném měsíci.** Později vhozené odpovědi už nemohou být započítány a uvedeny v časopisu Hájek, a to z důvodu uzávěrky a tisku časopisu.

Zde si můžete přečíst správné odpovědi.

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

- 1 a) 98
- 2 b) XI.
- 3 b) bratr
- 4 c) Jestřáb
- 5 a) paleolit
- 6 c) elektromontér
- 7 a) 1420
- 8 b) Horní stanice lanové dráhy-Výstaviště
- 9 a) Zbiroh
- 10 b) 15 hodin 26 minut

Pondělí 13:00 RECEPCE DSH

MILÍČOVSKÝ LES

Za příznivého počasí se konají každé pondělí společné vycházky do Milíčovského lesa.

5. 7. středa 10:00 SÁL

DŮVĚRNÍCI

Setkání zástupců obyvatel s vedením domova.

6. 8. čtvrtek 10:00 ZAHRADA DSH

ZOOTERAPIE

Po delší době nás opět navštíví naši zvířecí kamarádi.

15. 8. středa 14:00 SÁL

HOUSLOVÝ RECITÁL

Slavné operní árie a italské písně v podání houslového virtuosa Alexandera Shonerta za klavírního doprovodu Natalie Shonert.

Housle jsou nejbližším nástrojem k lidskému hlasu. Poslechněte si italské písně a slavné a nezapomenutelné árie těchto skladatelů: G. Verdi, G. Puccini, R. Leoncavallo, G. Donizetti, A. Dvořák, G. Bizet, Ch. Gluck a další.

19. 8. středa

VÝLET PARNÍKEM

20. 8. čtvrtek 10:00 ERGOTERAPIE

BÁBOVKY

Oslava srpnových narozenin našich obyvatel.

25. 8. úterý 10:00

CIRKUS SENIOR

Přijďte si zkusit zažonglovat a užít si příjemnou hodinu s Adamem a Katkou.

25. 8. úterý 16:00 ZAHRADA

TÁBORÁK

Přijďte si opéct buřty a zazpívat s Jirkou Helekalem.

pořádá Domov pro seniory Háje
pořádá aktivizační úsek
pořádá Církev bratrská

Na druhý pokus se ve středu 15. července konečně podařilo uskutečnit Zahradní slavnost. Věříme, že se vám líbila.

Zahradní slavnost

Zahradní slavnost

Déšť

Voda je na této naší planetě Zemi k životu všeho tvorstva velice důležitá. Lidé však do přirozeného koloběhu času a prostoru naší galaxie neustále zasahují a své představy o dění v celém svém okolí přes všechny překážky realizují a bohužel, ke škodě všech. Také déšť je ovlivněn činností lidí. Soustavný úbytek lesů, a hlavně deštných, změnilo i déšť. Přívalový déšť je špatný a hrozí povodně a s tím zaplavení oblastí, které obýdlel člověk.

A tak se stává z deštičku nešťastná událost. Ale naše planeta si poradí i s naší škodlivou činností a lidem vždy tak trochu napráská „na holou“, abychom matičku Zemi nezlobili. Zase přijdou krásné dny, klidné a prozářené paprsky blahodárného slunce!

Déšť také v přiměřeném ševlení dešťových kapek bude střídát den i noc plných pohodových časoprostorových situací i v budoucnu. **I.B.**

Déšť

Obloha se zatáhla, je to velká paráda.

Déšť, ten padá z nebe dolů,
budeme mít zase vodu.

Voda, ta je zapotřebí, bez ní život tady není.

Rostliny i osení taky vodu ocení.

Bez vody to není k žití, neměli bychom co pít.

Ted' už ale napršelo dosti
a není to lidem k radosti.

Potoky se rozvodnily, ulice jsou plné vody.

Zahrady i domy plné bláta.

Pro lidi je to velká ztráta.

Musí všechno uklidit,
nový nábytek si pořídit.

Někde i odnesla někoho voda,
a to je také velká škoda.

Lidský život nenahradíš.

Nábytek, ten si koupíš.

M.V.

Tráva

„Tráva, travička, to je moje potěšení, to je moje peřina...“ takový text je v jedné krásné lidové písni. Mně tento text přišel na mysl při psaní mého nostalgického, ale velice příjemného vzpomínání na má dětská léta s hlubokou stopou roztomilých vzpomínek, zanechala ve mně vůni lesů, luk, strání, hor, potoků, rybníků, řek, zkrátka všeho okolního vodstva. A hlavně vůně louky, neposečené trávy! V trávě bzučel rozličný hmyz!

Vzpomínka se pomalu stává skutečností, na křídlech fantazie jsem se přenesla na louku pod sadem a chalupou mé tety, s chaloupkami vesničky Leletice, na posledním jižním vršku brdských lesů. Je teplo, slunce hřeje, začíná hodně pálit. Vidím dnes krásně do dálky, před sebou jako na dlani mám vrchy Šumavy a hlavně Boubína, nejbližších hor, mezi nimi a tetinou loučkou je skoro samá rovina s vesničkami, městečky rozsetými po zemi, jako kvítí na louce. Zadívala jsem se asi dost dlouho, neboť jsem za sebou uslyšela hlas tety. „Hele!“ „Holka, neposílala jsem tě na loučku jen tak pro nic za nic. Uchop kosu, je třeba dosíct travu.“ „Pak převrátíme posíklou travu, aby schla a králíci měli pochoutku.“

Beru do rukou kosu a pohybem stále stejným se prokousávám dál a dál traviskem. Neumím síct rovně, zanechávám po sečení pár zubů v travisku, ale ten malý kousek dosečený, tak to nevadí, že není rovný. Za chvíli mám hotovo. Vezmu hrábě a jemně natřásám pokosenou travičku, která v teplém slunečním žáru uschne brzy. Krásná vůně trávy je všude kolem mě. Převrácení sena hráběmi je pro mě příjemná práce, velmi ráda ji dělám.

Říkám: „Teti, za rok přijedu a ráda zase pomůžu.“

„Jsi hodná holka,“ říká tetička. „Máme hotovo, půjdem nejčko do kvelbíku, mám pečené vdolky! Borůvky rozmícháme s tvarohem.“

„Mňam, teto, jdeme!“ Za chvíli jsem v sednici a borůvky rozmíchávám s tvarohem a mažu na vdolky. Strejda a ostatní členové rodiny budou příjemně překvapeni, jídlo jim přijde vhod.

Náhle se sluníčko schovalo za černé, těžké mraky. Je dusno. Mraky se začínají srážet a náhle zahřmí. A jejej, rychle na louku a kopím hráběmi voňavé seno na kopice, rychle přikrývám plastovými pytlíky nebo kousky plastů, přes ně hodím klády či kamení. Už se zvedá velký vítr, hřmí stále častěji a déšť je na spadnutí. Mám hotovo, sláva! Přes sad zpět do chalupy. Je celkem daleko. Nedoběhla jsem. Déšť mě zráchal pořádně a celou. Doma jsem se usušila, nevadilo mně to. Je mně krásně, vždyť jsem v přírodě, kterou celou svojí bytostí tolik miluji.

Vracím se ze vzpomínek, nerada, ale musím, ruka mě bolí, končím se psáním. Jsem ráda, že jsem se přinutila vzpomínku sepsat a můžu se tímto způsobem o ni s vámi rozdělit. **I.B.**

Tráva

Vzpomínám, jak jsme v mém dětství chodily na lesní jahody. Bylo to zrána a před polednem jsme se vracely domů. Posadily jsme se na kraj lesa, odkud byla vidět pestrobarevná louka zaplavená letním sluncem. V trávě vesele bzučely včely. Nedaleko místa, kde jsme seděly, bylo mraveniště velkých lesních mravenců, které ve žhoucím slunci vydávalo trpce sladkou skoro opojnou vůni. Byli zde však také malí rezaví mravenci, kteří byli agresivní a jejich kousnutí páliło. Náš učitel přírodopisu se na ně šel podívat a určil, že tito mravenci se u nás v kraji téměř nevyskytují.

Seděla jsem na pokraji lesa a dívala se na jasnou zeleň trávy a záplavu barevných květů. A náhle nastalo ticho poledne. Ticho poledne, kdy celá příroda zmlkne v úžasu nad vyvrcholením dne. Ticho letního poledne bylo pro mne čímsi tajemně zázračným. To ticho poledne ještě i dnes slyším. Do majestátu ticha zněly zdáli zvony.

Po cestě domů kvetla v trávě jemně vonící mateřídouška. Onen doušek vůně mateřské lásky.

V pozdním odpoledni vanula z luk osvěžující vlhkost, která prosycovala svěží vůni trávy. Na sklonku dne se neslo krajem klekání.

Po klekání se naklepávaly kosy pro sečení trávy. Tento zvuk naklepávání kos jsem mívala ráda. Ráno už se přejela kosa jen brouskem a sekala se svěží zelená tráva. Bylo mně vždycky líto těch krásných květů postupně pokosených. Pokosená tráva vydávala svěží vůni, jakoby se s námi radostně loučila. Z oběti pokosené trávy se zrodila nová jasnou zelení zářící tráva a nádhera nově obnoveného lučního kvítí.

M.J.

Orgánový dohad

V jednom mladém lidském těle došlo jednou mezi zdravými orgány k dohadování, který z nich je nejdůležitější.

Srdce jednoznačně prohlásilo, že jasně to je ono – začíná bít už dlouho v těle maminky dřív než se dítě narodí a potom nakonec, když člověk zemře, je to tím, že přestalo pracovat.

Plíce přiznaly, že jsou závislé na prokrvení srdcem, aby mohly roznášet kyslík po těle.

Játra a ledviny uznaly, že jsou pouze čistírnou a tak jednoznačně zvítězil mozek.

Lékaři v dnešní době dokáží transplantovat kde co, ale mozek v žádném případě.

Když se zastaví srdce, dá se znovu oživit nebo i nahradit, ale teprve ukončením práce mozku dochází k opravdovému úmrtí..

Lidé to vědí, páni profesoři Pafko i Pirk jsou mistři ve svém oboru a potvrzují i to, že kdyby se podařilo transplantovat mozek, vznikl by tím úplně jiný člověk - možná i s částečně převzatými vlastnostmi.

Proto buďme rádi, že jsme takoví, jak nás pánbůh stvořil. **P.D.**

Pravda o tom, jak to bylo, když se ženili čerti

Jsou chvíle, kdy se říká, že venku je tak, že bys psa nevyhnal, nebo také, že je tam tak, jako by se všichni čerti ženili. To je ale technicky nemožné, není tolik velebníčků, co je čertů. Ale fuj – to je ideologický nesmysl – čerti a velebníčci!

Jedno možné řešení existuje – už ho použili v Římě – akce hromadná svatba na velikém náměstí – na to stačí velebníček jeden a pořádné ozvučení. Ale zase už sem vklouzl velebníček – správně má být Solfernus. Ale je také pravda, že i mezi čerty existují stejně jako mezi lidmi jedinci, kteří se ženit nechtějí, třeba bisexuálové nebo čtyřprocentní. A tak to Satanáš vyřešil tak, že je všechny pozval na budějovické náměstí, tam je opil a bylo vymalováno. No, a ten rambajz nedělali svatebčané, ale tcháni a tchýně, kteří se dohadovali, co že si to kdo vzal za individuum, že do jejich nóbl famílie má přijít takový šereda nebo neumětel nebo nemajetník. No, a když se na to nebe už nemůže dívat, tak se spustí třeba lijavec nebo krupobití nebo alespoň fukěř. Vzduch se vyčistí, nečistoty odplaví, a je zase dobře. **P.D.**

Drazí přátelé,

četl jsem jednou vyprávění o slepém člověku, který za okny svého bytu pěstoval s velikou pečlivostí květiny. Od jara do podzimu krásné květiny. Zastavil se tam jeden člověk, který šel kolem a říká tomu slepému: „Prosím vás, proč vy ty krásné květiny pěstujete? Vždyť je stejně nevidíte!“ A slepý se usmál: „Mám proto hned tři důvody: Nejprve - mohu se květin dotýkat. Za druhé - mám rád jejich vůni. A třetí důvod jste vy.“ - „Jak to, vždyť mne vůbec neznáte!“ „Neznám, ale právě tak jsem si to představoval: Jistě půjde kolem někdo, komu mé květiny udělají radost. Zastaví se u mého okna, bude se mnou o nich hovořit, a tak budu mít radost zase já.“ Tak to vždycky platí: „Tolik radosti v životě zažiješ, kolik jí sám rozdáš druhým.“ Ten slepý mohl zatrpkle naslouchat krokům lidí na chodníku, mohl srovnávat a závidět: „Proč právě já nevidím, proč oni vidí?“ - Ale on se neuzavřel do své temnoty, vyšel z ní na cestu lásky. Vyšel dělat druhým radost. A tak ji měl sám. Srovnávat se s druhými lidmi nemá žádný smysl. Každý jsme originál, který tady nikdy v minulosti nebyl, a ani v budoucnosti nebude. Teď jsme tady, teď žijeme a máme každý den se radovat a tuto radost rozdávat kolem sebe. A závist, ta jen zahlcuje naše nitro. Ničí nám dobrou náladu a mezilidské vztahy, vztahy radostného života. Kdo se neumí radovat z radosti druhých lidí, ten moc radosti na světě neužije, ten se nemá upřímně rád, neboť si jen a jen moc škodí. Stále jen něco hodnotí, stále se s někým srovnává. Stále nepřeje nikomu nic dobrého. Všechno možné druhým závidí... To není radostný a klidný život. - Ptali se v Indii Matky Terezy z Kalkaty, co je to křesťanství. A ona řekla: „Je to dávání. Bůh tolik miluje svět, že mu dal svého Syna. Ježíš dal za lidi svůj život. Ale ještě než se vydal na smrt, dal se lidem v podobě chleba života (a dává se stále při mši sv. - ve svatém přijímání), aby lid nehladoval po lásce. A lidé, kteří uvěří v Ježíše, jako já a miliony jiných dávají sebe do služby lásky druhým. Ano, křesťanství je radost z dávání.“ - Dávat mohu od úsměvu, přes dobré slovo, případně k nějaké drobné pomoci... Možností je denně určitě hodně. Lhostejnost a nespokojenost raději odložit ze svého stylu života. - V jedné zajímavé knížce jsem četl takové krásné vysvětlení: Blaze tomu, kdo neponižuje slabé, kdo umí dávat i přijímat bez závazků. - Blaze tomu, kdo umí naslouchat a nedává sebe sama za příklad správného života. - Blaze tomu, kdo se neuráží, když jeho myšlenky a dobré úmysly druzí nepřijmou. - Blaze tomu, kdo poznal, že není středem světa. - Blaze tomu, kdo umí každý den s důvěrou odevzdat Bohu. - Blaze tomu, kdo s pokorou vstoupil na cestu, na cestu dobra a lásky. A na tuto cestu nás všechny zve Ježíš Kristus.

Váš jáhen Pavel Urban

ŘECKÉ OSTROVY - 8. díl

Mykonos je ostrov v řeckém souostroví Kyklad ve Středoziemním moři, ležící jihovýchodně od ostrova Tinos, severně od ostrovů Paros a Naxos a na východ od ostrova Syros. Rozloha ostrova je 86,13 km² nejvyšší bod Profitis Ilias Varniotis dosahuje 364 m. Spolu s okolními ostrovy Rineia, Délos, Dragonisi a malými neobydlenými ostrůvky tvoří stejnojmennou obec, jež je zároveň regionální jednotkou spadající pod kraj Jižní Egeis. Ostrov, skládající se převážně z žuly, trpí jako i mnoho dalších řeckých ostrovů velkým nedostatkem vody. Ostrov patří k nejoblíbenějším řeckým ostrovům. Proslul množstvím zachovalých větrných mlýnů, které se nacházejí po celém ostrově.

Zdroj: wikipedia

Střípky historie

2.8.1945 – Ukončena jednání Velké trojky v Postupimi. Předmětem konference byla poválečná správa Německa, které o devět týdnů dříve kapitulovalo, uspořádání a rekonstrukce válkou poničené Evropy. Na závěr postupimské konference, které se zúčastnili Josef Vissarionovič Stalin za Sovětský svaz, Harry Truman za USA a Winston Churchill za Spojené království, byly přijaty základní dokumenty k ukončení 2. světové války: **Postupimská dohoda**, obsahující např. požadavek na odsun Němců z Československa a také ztrátu Podkarpatské Rusi ve prospěch SSSR a **Postupimská deklarace**, která vyzývala Japonsko ke kapitulaci. Deklaraci podepsali americký prezident Harry Truman, britský premiér Winston Churchill a čínský vůdce Čankajšek (Sovětský svaz v té době nebyl s Japonskem ve válečném stavu). V deklaraci se stanovují podmínky pro případnou japonskou kapitulaci a Japonsku se vyhrožuje naprostým zničením, pokud nekapituluje.

6.8.1945 – Spojené státy shazují uranovou atomovou bombu Little Boy na Hirošimu.

9.8.1945 – Spojené státy shodily plutoniovou atomovou bombu Fat Man na japonské město Nagasaki. Tyto dvě jaderné pumy jsou jedinými jadernými zbraněmi, které kdy byly použity ve válce. V prvních dvou až čtyřech měsících po shoení bomb zemřelo v Hirošimě 90 000 – 166 000 lidí a v Nagasaki 60 000 – 80 000. Během dalších měsíců a let vzrostl počet úmrtí na popáleniny a nemoc z ozáření způsobenou radiací o další tisíce lidí, takřka výlučně civilistů.

15.8.1695 se poprvé rozezněla **zvonková hra Lorety v Praze**. Je to největší chrámová zvonkohra v Evropě. Sestrojil ji v roce 1694 hodinář Petr Neumann. Skládá se ze třiceti zvonů a zvonků, hrajících zvonů je však jen 27. Tři nejmenší zvonky jsou jen na ozdobu, nemohou hrát. Na zvonkohru prý kdysi hrával český písničkář a hudební skladatel Karel Hašler. Zvonkohra je v současnosti řízena elektronicky. Vždy od 8 do 18 hodin v každou celou hodinu zahraje melodii mariánské písně Maria, Maria, nad slunce jasnější. Do května 2020 zde hrála přibližně sto let melodie Tisíckrát pozdravujem tebe. Před ní se melodie měnila častěji, jenže obsluha zapomněla, jak ji lze vyměnit.

24.8.1940 – V Lidových novinách vyšla krátká povídka **Můj sluha Saturnin** od Zdeňka Jirotky. O dva roky později dokončil Jirotka svůj nejslavnější humoristický román Saturnin, který se dočkal několika desítek vydání, překladů do všech světových jazyků, podle knihy byl natočen film i tv seriál, opakovaně byl Saturnin uveden v divadle a připraven v Československém rozhlasu a vyšel jako audiokniha. V roce 2018 získala kniha v soutěži Magnesia Litera čtenářskou cenu Kniha století.

26.8.1865 zahájena pravidelná paroplavba v Praze na Vltavě s **kolesovým parníkem "Praha"**.

Kolesový parník Praha, nazvaný PRAHA-PRAG, byl dokončen počátkem srpna 1865. Dne 26. srpna 1865 se konala slavnostní zahajovací plavba. Parník plul od 27. 8. 1865 pravidelně třikrát denně na Zbraslav.

Zdroj wikipedia

Řapíkatý celer: proti zánětu i na podporu hubnutí

Zeleninu, která prospívá trávení, krevnímu tlaku i diabetikům, by do svého jídelníčku měli zahrnout i ti, kteří se snaží zhubnout. Je plná vitamínu C a dodá tělu draslík, hořčík i fosfor. Řeč je o řapíkatém celeru!

Když se řekne celer, mnohým se vybaví bílá bulva specifické vůně, bez které se neobejde příprava svíčkové. Existuje ale ještě jeden druh, který byste se možná také měli naučit jíst. Jde o řapíkatý celer.

Proč jíst řapíkatý celer

Mluví se o něm jako o jedné ze superpotravin. Řapíky obsahují vitaminy skupiny B, vitamin C, A, E, z minerálních látek draslík, fosfor, hořčík. Už 100 gramů řapíků vám dodá celodenní dávku vitamínu C. Energetická hodnota stogramové porce je 137 kJ. Mluví se o něm také jako o podpoře léčby nemocí pohlavního ústrojí nebo prevenci Alzheimerova. Není bez zajímavosti, že byl často zmiňován i jako afrodiziakum – podporuje nejen chuť na sex, ale prý i zdraví spermií.

Podporuje hubnutí

Rozhodně by ho měli vyzkoušet všichni, kteří právě hubnou do plavek. Obsahuje totiž velké množství vlákniny, povzbudí metabolismus a zažene chuť k jídlu. Lze ho chroupat syrový nebo si z něj ráno udělat šťávu plnou vitaminů a antioxidantů. Protože má velmi specifickou chuť, která nemusí každému vyhovovat, lze ji utlumit přidáním jablka, okurky, mrkve nebo červené řepy.

Co sledovat při koupi a jak ho uchovat

Většinou se prodává v igelitovém přebalu, aby zbytečně neosychal a mechanicky se nepoškodil. Někdy ho již prodávají ořezaný – pak dohlédněte, aby řapíky nebyly oschlé a gumové. Pokud listy má, pak mají být svěže zelené a neovadlé. Doma je odřízněte, aby byl skladnější, ale nevyhazujte je. Jsou skvělým kořením při vaření brambor nebo do polévky, podobně jako libeček. Zabalený do potravinové fólie nebo papíru vydrží v lednici asi týden.

Syrový i vařený

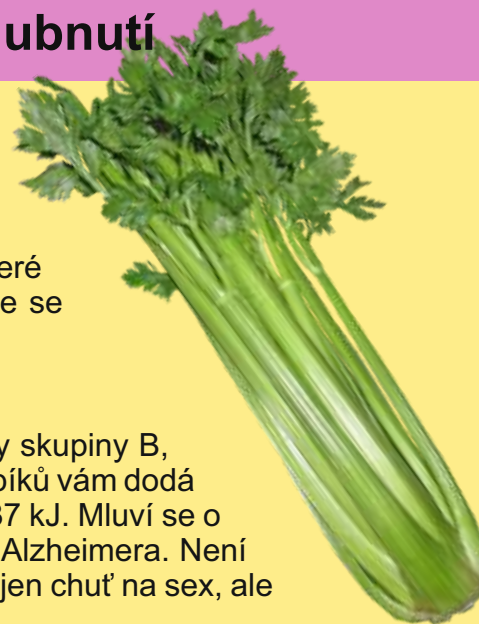
Řapíkatý celer je běžnou součástí receptů americké kuchyně, ale prosazuje se i u nás. Dobrý je syrový, ale můžete ho vařit, dusit, restovat i grilovat. A protože obsahuje přirozenou sůl, která není tak škodlivá, může řapíkatý celer v pokrmech částečně nahradit tu kuchyňskou. Strukturou připomíná stonky listů rebarbory. Má také vlákna, která je lepší před konzumací za syrova odstranit, tzv. ho oloupat. Jinak ho zpracujete beze zbytků skoro celý. Pokud ho budete vařit, vlákna vyndávat nemusíte, protože tepelnou úpravou změknou.

K pomazánkám, do smoothie i pesta

Kousky syrového řapíkatého celeru lze namáčet do dipů a pomazánek nebo ho přidat do zeleninového salátu. Lze z něj vyrobit i pesto: rozmixujete ho s česnekem, olejem a třeba vlašskými ořechy.

Do polévky i trojobalu

Rozhodně se hodí do všech zeleninových polévek, nebojte se ho přidat do základu na vývar. Považené špalíčky řapíkatého celeru můžete obalit jako řízečky. Pak ale nečekejte, že kila půjdou dolů. Blanšírovaný (krátce povařený v osolené vodě) můžete zapéci v troubě, okořenit a podávat jako přílohu k masu. **Jedno minus však řapíkatý celer má. Bývá totiž silným alergenem. Proto zpozorněte, pokud se vám udělá vyrážka, pocítíte pálení jazyka nebo se objeví potíže s dýcháním. Alergické projevy zmírní jeho tepelná úprava.**

Brazílie

Brazilská federativní republika (portugalsky República Federativa do Brasil) je federativní republika tvořená 26 státy a jedním federálním územím. Je to největší a nejlidnatější stát Jižní Ameriky, pátý největší a také pátý nejlidnatější stát světa, s 210 miliony obyvatel.

Na severu sousedí s Francouzskou Guyanou, Surinamem, Guyanou, Venezuelou a Kolumbií; na západě s Peru, Bolívií a Paraguayí, na jihu s Argentinou a Uruguayí. Brazilské území zabírá 47,3% povrchu jihoamerického kontinentu. Jedinými jihoamerickými zeměmi, s nimiž Brazílie nemá společnou hranici, jsou Chile a Ekvádor.

Na území Brazílie se rozkládá největší tropický deštný les na světě – Amazonský prales. Brazílie byla v minulosti největší kolonií Portugalska a portugalská je zde také úředním jazykem. Dnes je Brazílie největší zemí světa, kde se portugalsky mluví, a je jedinou lusofonní zemí v celé Americe. Hlavním městem Brazílie je Brasília, plánovitě vybudovaná v letech 1956–1960 v brazilském vnitrozemí. Největším městem s 10 milióny obyvatel je São Paulo. V letech 1956–1961 byl brazilským prezidentem potomek českých přistěhovalců Juscelino Kubitschek.

Portugalci do Brazílie přišli roku 1500. Za datum vzniku svého státu Brazilci povětšinou považují rok 1822, kdy Brazílie získala na Portugalsku nezávislost. Republika pak vznikla v roce 1889. Současná ústava pochází z roku 1988.

Brazílie má osmou největší ekonomiku světa (HDP v paritě kupní síly), potažmo devátou (nominální HDP) a zdaleka největší v Jižní Americe. Je největším producentem kávy na světě, a to již 150 let. Je členem G 20. S Ruskem, Čínou, Indií a JAR vytváří obchodně-politické spojení BRICS.

S ostatními jihoamerickými státy pak zónu volného obchodu Mercosur.

Zdroj: wikipedia

Rozloučili jsme se: Ing. Dvořák Alois, Charvátová Marie, RNDr. Černá Stanislava, CSc., Ing. Roidt Zdeněk, Ing. Vokáčová Růžena, Drašíková Ludmila

Klapzubova jedenáctka

Eduard Bass

Byl jednou jeden chudý chalupník, jmenoval se Klapzuba, a ten měl jedenáct synů. Ve své chudobě nevěděl co s nimi, a tak z nich udělal fotbalové mužstvo.

U chalupy měl pěkný, rovný kousek loučky, z té udělal hřiště, prodal kozu, koupil za to dva míče a kluci začali trénovat.

Nejstarší Honza, byl hrozný čahoun, šel tedy do branky, nejmladší dva synové, Frantík a Jura, byli drobní a mrštní, ty tedy starý Klapzuba postavil na křídla. Ráno v pět hodin už hochy probudil a vzal je na ostrý hodinový pochod do lesa. Když ušli šest kilometrů, obrátili se a zpátky to vzali klusem. Pak teprve dostali snídani a po ní začali kopat.

Starý Klapzuba přísně dohlížel, aby každý uměl všecko. A tak je učil brát míče ze vzduchu, umrtvit je, podávat, falšovat, střílet v klidu i v běhu, ze země i rovnou z podání, centrovat, dávat zadovky, driblovat, hrát hlavou, kopat desetimetrovky a roh, házet aut, brát míč z nohy, chytat jej na prsa, kombinovat třemi vnitřními nebo spojkou, křídlem a halfbekem, přehrávat na křídla, podnikat výpady nebo zase je zarážet, provádět dlouhé odkopy, umisťovat rány, vytukávat drobnou kombinaci, dobíhat, vybíhat, vyrážet míč robinzonádou, stáčet jej ve větru, dělat klamavé pohyby, nestát ofsajd, přeskočit nastavenou nohu, hrát s jedním bekem, kopat špičkou, nártem, holení, kotníkem, patou.

Jak vidíte, bylo toho moc, čemu se Klapzubovi kluci musili učit, ale to ještě nebylo všecko. K tomu ještě přišla zvláštní cvičení běhů a skoků. Musili běhat všechny vzdálenosti od padesáti yardů do dvou mil, skákat do dálky i do výše, o tyči i trojskokem, provádět běh s překážkami a hlavně rychle startovat. A to ještě nebylo všechno, ještě musili házet koulí, oštěpem a diskem, aby dostali pevná ramena, musili se křížkovat v zápase řeckořímském, aby celé tělo bylo pěkně tuhé, musili přetahovat lano, aby měli celou postavu jako ze železa. Ale především, než vůbec něco začali, musili cvičit s lehkými činkami dechová

Pokračování na straně 15

cvičení, protože starý Klapzuba říkal, že bez dlouhého dechu a klidného srdce je každé cvičení zabiják. Zkrátka měli tolik co dělat, že se v poledne přihnali domů jako vlci, zhlitli oběd a vylízali, kde jaký drobeček uvízl v hrnci nebo pekáči. Pak se natáhli jeden vedle druhého na podlahu nebo na zemi na dvorečku a hodinu odpočívali. Moc řečí při tom nebylo, každý byl rád, že může své tělo složit a ani se nehýbat. Za hodinku si starý Klapzuba vyklepal fajfku, hvízdal na kluky a už se šlo znova. Kvečer si i starý Klapzuba natáhl kopačky, přidal se k svým klukům, aby jich bylo dvanáct, a pak hráli šestice na dvě branky. Večer vtrhli domů jako velká voda, Klapzuba jednoho po druhém vymasíroval, vychrstl na každého tři škopky studené vody (sprchy v chalupě neměli), pak jim dal lehkou večeři a po chvilce hovoru je zahnal spát. A ráno se začalo znovu, a tak se učili den za dnem po tři roky. Koncem třetího roku zajel Klapzuba do Prahy a přivezl tabulku, kterou přibil na vrata. Měla modrý rámeček a v něm na bílém poli stálo červenými písmeny:

SK KLAPZUBOVA JEDENÁCTKA

A v kapse měl potvrzení od Středočeské župy, že se Klapzubova jedenáctka zařaduje do třetí třídy. Kluci se hrozně zlobili, že jsou jen ve třetí třídě, ale starý Klapzuba jim povídal:

„Všecko musí být pěkně po pořádku. Dá pámbu, že natřete i Slávii, ale napřed se k ní musíte dostat. Já jsem vás naučil všemu, čeho potřebujete, a teď se musíte sami probíjet kupředu. Jináč to ve světě není.“

Kluci ještě chvíli remcali, ale pak šli spát a jen Frantík s Jurou si šeptali, jak by asi mohli Rácovi utéci a Cháňovi píchnout gól podle těla nebo jak by na Spartě ošulili Hoyera a mrskli mičudu Peyrovi do kouta.

Na jaře se začalo hrát o mistrovství. Klapzubova jedenáctka jela do Prahy na první mač s AC Hlubočepy. Nikdo ji neznal, lidé se chechtali jejímu jménu a ještě více, když spatřili těch vyjevených jedenáct venkovských kluků s beranicemi, kteří nikdy nebyli v městě a které přivedl starý strejda s fajfkou v hubě. Ale když se Klapzubové rozestavili na hřišti a soudce pískl, začalo boží dopuštění.

Devětatřicet k nule pro Klapzuby se skončila první půlka a do druhé AC Hlubočepy vůbec nenastoupily. Prohlásily, že se musil v župě stát nějaký omyl, tohle že přece není žádná třetí třída. Starý Klapzuba seděl na lavičce, poslouchal, co se kolem mluví, a jen se škvířil a chechtal, přendával fajfku z koutku do koutku a svítil očima jako kocour. Až když slyšel, že i soudce uznává, že je tu nějaké nedorozumění a že to bude v župě hlásit, šel pro své kluky do boudy, poplácal je po rameni a odvezl si je domů.

Ve středu mu přinesl listonoš velké psaní. Stálo v něm, že se z usnesení župního výboru Klapzubova jedenáctka povyšuje do druhé třídy a že v neděli má nastoupit proti SK Vršovice. Starý Klapzuba se chechtal a jeho kluci se smáli s ním.

V neděli byli ve Vršovicích. Diváků přišlo moc tisíc, protože se po Praze rozkřiklo, jaké je to zvláštní mužstvo, ta Klapzubova jedenáctka.

Starý Klapzuba si zase sedl s fajfkou na lavičku, mrkl na kluky, a oni to vyhráli čtrnáct k nule. A zas byl z toho poprask a zas přišel dopis, a Klapzubova jedenáctka byla v první třídě. Teď už se žádné skoky nedaly dělat. A tak poráželi klub za klubem: SK Kročehlavy 13:0, Spartu Košíře 16:0, Spartu Kladno 11:0, Čechii Karlín 9:0, Nuselský SK 12:0, Meteor Praha VIII 10:0, ČAFC 8:0, SK Kladno 15:0, AFK Vršovice 7:0, Union Žižkov 4:0, Viktorku 6:0 a na semifinále měli proti sobě Spartu.

Ten týden jim starý Klapzuba dovolil jen lehká cvičení, hojně je masíroval a v neděli před zápasem mužstvo přestavěl. Za dvě hodiny nato poslal své ženě telegram:

„Sparta poražena 0:6, Káďa si ani nebrnk!“

Tu neděli porazila Slávie Union 3:2 a za týden nastupovala Klapzubova jedenáctka proti ní. Na Letnou byl takový nával, že vojsko musilo vytáhnout a uzavřít ulice, všechny zápasy byly odřeknuty, aby každý mohl vidět Klapzubovu jedenáctku. Přijela na Letnou v autobuse.

Starý Klapzuba seděl u šoféra a koukal po lidech. Odvedl své kluky do šatny, počkal u nich, až se převlékli, a pak povídal:

„Tak co, kluci, nandáme jim to?“

„Nandáme!“ řekli kluci a šli na hřiště. A tátu uvedli dva výboři do lóže, kde seděl pohromadě s pražským starostou, policejním ředitelem a ministrem financí. V lóžích je zakázáno kouřit, ale když starý Klapzuba vytáhl fajfku, mrkl policejní ředitel na policajty, že jako tenhle pán si tady může zakouřit. Zatím se na hřišti strhla velká rvačka mezi fotografy, protože každý chtěl mít snímek Klapzubovy jedenáctky a na hřiště se jich přihrnulo s aparáty asi šedesát. Konečně se mužstva postavila a soudce pískl. Klapzubovi kluci hráli svou nejkrásnější hru. Slávie byla taky ve formě, ale v půlce prohrávala 0:3 a v druhé to dostala ještě dvakrát. Celou Klapzubovu jedenáctku odnesli lidé na ramenou až do hotelu. Před hotelem byla taková tlačence, že policejní ředitel požádal starého Klapzubu, aby promluvil z balkónu k lidu, jinak že se mu ani nerozejdou. Starý Klapzuba tedy vyšel na balkón, vyndal z huby fajfku, pošoupl beranici, a když hlučící a ječící tisíce dole se uklidnily a utišily, řekl: „Nojó! Tak to je tak! Já jsem jim řek: Setsakra kluci, nandejte jim to! A oni jim to nandali. Inu není nad to, když kluci poslouchají svých rodičů!“

A to byla řeč, kterou starý Klapzuba promluvil k dvaceti tisícům lidí, když jeho jedenáctka vyhrála mistrovství celkovým skóre 122:0.

(Text převzat z vydání Městské knihovny v Praze v roce 2018.)

1.8.1870 se narodil sochař **Ladislav Jan Šaloun** (zemřel 18.10.1946). Ladislav Šaloun se věnoval monumentální tvorbě i komorní plastice, spolupracoval s vynikajícími architekty své doby, např. s Osvaldem Polívkou či Josefem Fantou. Byl skvělým designerem – rád navrhoval stolní lampy, popelníky, šperky, ale také vyhledávaným knižním grafikem a významným pedagogem. K jeho nejvýznamnějším realizacím patří několik pomníků, především sousoší Mistra Jana Husa na Staroměstském náměstí v Praze.

5.8.1845, tedy před 175 lety, zemřela národní buditelka a spisovatelka **Magdalena Dobromila Rettigová**, jejíž kuchařské umění a recepty se staly legendou.

5.8.1930 se narodil americký pilot a astronaut **Neil Armstrong** (zemřel 25.8. 2012). Neil Alden Armstrong byl prvním člověkem, který vstoupil na povrch Měsíce. Neil Armstrong byl námořním pilotem, bojoval ve válce v Koreji, vystudoval letecké inženýrství a v roce 1962 vstoupil do oddílu astronautů NASA. Z NASA odešel v roce 1971 a stal se profesorem na Cincinnatské univerzitě.

7.8.1865 se narodil český malíř a ilustrátor **Luděk Marold** (zemřel. 1.12.1898). Dnes si každý vybaví především panorama Bitva u Lipan, které Marold vytvořil pro Výstavu architektury a inženýrství na holešovickém Výstavišti v roce 1898. Marold byl mimořádně talentovaný malíř a všestranný výtvarník. Po studiích v Německu se vrátil do Prahy, stal se redaktorem Spolku Mánes, po dvou letech odjel do Paříže a zde byl vyhledávaným ilustrátorem i autorem plakátů. Neodmyslitelně patří k české secesi a svou propagací českého malířství a uznáním světové umělecké kritiky si vydobyl pevné místo v dějinách českého i evropského umění.

15.8.1930 se narodil **Stanislav Jungwirth** (zemřel 11.4.1986). Stanislav Jungwirth byl vynikající československý atlet, běžec na středních tratích. Překonal dva světové rekordy - nejprve na 1 km časem 2:21.2 (27.10.1952) a poté jako první běžec světa prolomil (výkonem 3:38.1) hranici 3:40 na 1500 m (12.7.1957) na škvárové dráze. Na ME 1954 získal bronzovou medaili na 1500 m.

18.8.1750 se narodil **Antonio Salieri** (zemřel 7.5.1825). Italský hudební skladatel, pedagog a dirigent byl ve své době jeden z nejslavnějších a nejvšestrannějších hudebníků v Evropě. Salieri byl kapelníkem dvorního orchestru a řídil koncerty Vídeňské hudební společnosti. Jeho díla se s úspěchem hrála ve Vídni i v celé Evropě, hrál významnou roli v organizaci hudebního života Vídně a byl i významným pedagogem. Jeho žáky byli m.j. Ludwig van Beethoven, Carl Czerny, Franz Schubert, Ferenc Liszt, a také Mozartův syn Franz Xaver Wolfgang Mozart.

20.8.1935 zemřel hudební skladatel, pedagog a dirigent **Otakar Ostrčil**, (*25.2.1879). Žák Zdeňka Fibicha vedl operu Městského divadla na Královských Vinohradech, po jejím zrušení přešel do Národního divadla, kde se stal šéfem opery i dirigentem. Ostrčila silně ovlivnil Gustav Mahler, jehož hudbu Ostrčil propagoval i jako dirigent. V pozdější tvorbě si vyvinul svůj osobitý styl bohatý na disonance. Otakar Ostrčil patřil v první třetině 20.století k nejvýznamnějším osobnostem hudebního života u nás. Jeho dílo je uváděno dodnes.

22.8.1930 se narodil český historik **Jan Křen** (zemřel 7.4.2020). Specializoval se na česko-německé vztahy, v době normalizace nesměl působit v oboru ani publikovat. Patřil k prvním signatářům Charty 77, organizoval bytové ilegální semináře, po listopadu 1989 se stal jedním ze zakladatelů Institutu mezinárodních studií nově založené Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy a jeho prvním ředitelem. Působil rovněž v Česko-německém fondu budoucnosti. Jeho kniha *Konfliktní společenství* o vztazích Čechů a Němců se dočkala několika vydání v obou zemích. Zemřel 7.4. 2020 v nemocnici na Bulovce, kde podlehl onemocnění COVID-19.

22.8.1920 se narodil **Ray Bradbury** (zemřel 5.6.2012). Raymond Douglas Bradbury byl americký romanopisec, povídkář, básník, esejista, autor mnoha scénářů a divadelních her. Napsal množství hororových a sci-fi románů a povídek. K jeho nejznámějším dílům patří román 451 stupňů Fahrenheita (1953), román Tudy přijde něco zlého a sbírka povídek Marťanská kronika (1950). Počátky jeho díla jsou spojeny s tzv. Zlatým věkem science fiction.

23.8.1930 se narodil historik **Josef Petráň** (zemřel 3.12.2017). Josef Petráň působil celý život jako vysokoškolský pedagog na FF UK, teprve po roce 1990 se však mohl stát profesorem. Jeho specializací bylo období českých dějin v 16.-18. století. K nejznámějším pracím patří např. Staroměstská exekuce, věnovaná povstání proti Habsburkům. Josef Petráň se velmi zasloužil také o regionální dějiny v našich historických zemích. Byl vynikajícím pedagogem, k jeho žákům patří většina současných českých historiků.

24.8.1885 se narodil akademický malíř, grafik a ilustrátor a organizátor veřejného uměleckého života **Václav Špála** (zemřel 13.5.1946). Byl členem Spolku výtvarných umělců Mánes, v roce 1911 spoluzakládal Skupinu výtvarných umělců a od roku 1918 byl členem Tvrdošijných. Přispíval do odborného tisku i do společenských časopisů a novin jako teoretik a kritik. Pro Špálu je typická práce s kombinací červené a modré barvy, v jeho krajinářském období 20. let převažuje zelená, ale vrcholem jeho malování přírody je tzv. modré období, kdy používal v mnoha odstínech jedinou barvu. Václav Špála patří k spoluvůdcům moderního českého výtvarného umění.

25.8.1925 se narodil psychiatr, psychoterapeut, publicista a spisovatel **Miroslav Plízák** (zemřel 13.11.2010). Působil na Psychiatrické klinice Fakulty všeobecného lékařství UK, od roku 1964 jako primář až do odchodu do důchodu. Mnoho prominentních osobností zde našlo azyl v době, kdy jim hrozilo politické pronásledování nebo povinná vojna. Jako renomovaný terapeut přispěl k modernizaci psychiatrie a mnoha lidem jako lékař pomohl. Napsal více než 70 vědeckých a populárně-naučných publikací na téma partnerských vztahů a manželského soužití.

25.8.1930 se narodil **Sir Thomas Sean Connery**. Skotský herec a producent, držitel ceny Akademie - Oscara, dvou cen BAFTA a tří zlatých glóbulů, se proslavil především jako James Bond. V roce 1988 získal Connery Oscara pro nejlepšího herce ve vedlejší roli za film Neúplatní. K jeho dalším filmům patří Liga výjimečných, Indiana Jones a poslední křížová výprava, Vražda v Orient Expresu. Nepřekonatelný zůstává jeho Vilém z Baskervillu, františkánský mnich z filmové adaptace románu Umberta Eca Jméno růže.

27.8.2005 zemřel fotograf a výtvarník **Václav Chochola** (*31.1.1923). Chochola je klasikem české výtvarné a portrétní fotografie. Neocenitelné jsou také jeho snímky z Pražského povstání v květnu 1945. V roce 1970 byl Chochola měsíc ve vazbě za to, že fotografoval hrob Jana Palacha. Důležité jsou v jeho tvorbě také divadelní fotografie. Řadu snímků Chochola vytvořil použitím netradičních technik, vytvářel fotogramy, fotomontáže i roláže.

29.8.1920 se narodil americký jazzový saxofonista a skladatel **Charlie Parker** (zemřel 12.3.1955). Charlie Parker byl americký jazzový saxofonista a skladatel, který stál u zrodu bebopu. Je považován za jednoho z nejvýznamnějších jazzových hudebníků a skladatelů všech dob. Jeho neotřelý přístup k melodii, rytmu a harmonii měl obrovský vliv na jeho současníky.

29.8.1990 zemřela sochařka **Hana Wichterlová**, (*2.3.1903). Na AVU studovala u sochaře Jana Štursy, který ji na začátku umělecké dráhy hodně ovlivnil. S její osobou je spojen cyklus fotografií Josefa Sudka s názvem Zahrádka paní sochařky. Patřila mezi nejvýznamnější české sochaře meziválečné avantgardy.

31.8.1930 se narodil lékař, chirurg a zakladatel dětské onkologie v Československu **Josef Koutecký** (zemřel 5.7.2019). Po listopadu 1989 byl děkanem 2. lékařské fakulty UK a prorektorem Univerzity Karlovy. Byl také literárně činný. V roce 2010 obdržel Národní cenu projektu Česká hlava za celoživotní dílo a výzkum v oboru dětské onkologie. V roce 2015 převzal Cenu Neuron za přínos světové vědě v oboru medicína.

Knižní hlídka

Nemoc Covid-19 otřásla nejen zdravotními poměry na Zemi, nýbrž i ekonomikou. Každý nápad na pomoc je tedy vítán. Jak ale mohou přispět třeba spisovatelé? Kniha, o které je řeč, se jmenuje **Za oknem: 19 spisovatelů proti Covid-19**. Za vším hledej číslo 19, píše se v redakční anotaci. Nemoc, kterou se během pár měsíců nakazily miliony lidí a která ochromila ekonomiku světa, se jmenuje Covid-19. V reakci na ni se 19 spisovatelů rozhodlo pomoci v boji proti jejím dopadům. Každý napsal povídku či esej o životě s epidemií za zády s tím, že **19 % z výtěžku prodeje bude věnováno na charitativní účely**. Název knihy je symbolicky vypůjčen z povídky Lidmily Kábrtové *Za oknem*, v níž se stará žena paralyzovaná strachem z nákazy uzavírá do absolutní izolace. Autoři ve svých textech vykreslují svět za časů pandemie z nejrůznějších úhlů. Realistický obraz se prolíná s hororem, kriminální povídkou i s poetickou fantasy. Do knihy bez nároku na honorář přispěli **Paul Auster, Bianka Bellová, Zuzana Dostálová, Pavla Horáková, Lidmila Kábrtová, Pavel Kosatík, Antonín Kratochvíl, Alena Mornštajnová, Jan Němec, Jiří Padevět, Iva Pekárková, Markéta Pilátová, Martin Sichinger, Mark Slouka, Petr Stančík, Olga Stehlíková, Jan Štífer, Miloš Urban a Michal Vrba**. Editorem knihy je **Aleš Palán**. Nakladatelství Prostor, 212 stran, 182 – 235,- Kč.

Zdroj: https://www.idnes.cz/kultura/literatura/Monika_Zavřelová

Libor Fojtík: Trampové

Ať už si říkali trampové, woodcrafteri, vandráci, čundráci, kovbojové, indiáni nebo si časem na své chaty pověsili satelit, všichni se stali součástí téměř výhradního českého a slovenského fenoménu trampingu, který je považován za naši největší subkulturu. Libor Fojtík se trampům věnoval sedm let. Fotografoval především kolem Sázavy, Brna, v oblastech Brd, Beskyd, Kokořínska, Plzeňska a Vsetínských vrchů. Zaznamenal nejrůznější podoby kovbojského zálesáckého, kanadského stylu nebo desperátského stylu i verze indiánské, vandrácké a návraty do meziválečných let. Kniha má látkový přebal a zelenou ořízku, střídají se v ní tři druhy papíru podle toho, tvoří-li podklad barevnými fotografiemi, česko-anglickým textům nebo černobílému souboru archivních fotek. Grafická úprava textu připomíná atlas trampingu. Tři historické studie ilustrují trampská "péefka" a jiné památeční výtvořky, textový pásek na dolním okraji přináší ilustrovaný slovníček trampských výrazů. Kniha vznikla jako pocta všem, kdo jsou nebo byli a zůstali mladí, měli toulavé boty a táhlo je to pod širák. I když je léto, kniha může potěšit jako vzácný dárek – k Vánocům, životnímu jubileu i přátelům v cizině. Nakladatelství PositiF 2020, 152 stran, 720,- Kč.

<https://www.e15.cz/magazin/cesta-z-mesta-a-utek-pred-socialnimi-sitemi-trampske-hnuti-mapuje-nova-publikace-1367407>

Zdeněk Nebřenský – Katedrály industriálního věku

(Textilní továrny a sociální otázka v českých zemích 1884-1914)

Více než sto let patřila práce v továrně k běžným profesím, s rozvojem průmyslu a tovární výroby se zrodila také dělnická třída. V Čechách, na Moravě a ve Slezsku vyrostly desítky velkých i drobnějších továrních areálů, v nichž a ve vazbě na ně se odehrával život tisíců lidí po řadu generací. Tovární haly i administrativní budovy a další související stavby často navrhovali znamenití architekti a stavitelé své doby. Navíc v našich zemích, které byly poměrně málo zasažené frontovými boji a bombardováním za 2. světové války, se mnoho těchto staveb dochovalo do konce 20. století v relativně dobrém stavu, i proto, že často sloužily svému původnímu účelu. Zkáza jim paradoxně začala hrozit teprve v současné době, mnoho továrních oborů zaniklo nebo byla výroba novými majiteli přestěhována do zemí s levnější pracovní silou. Tovární budovy začaly chátrat a mnohé již podlehly nenávratně zkáze. O to cennější je pozornost, kterou těmto památkám celé epochy moderních dějin věnují historici průmyslového dědictví. K nim patří i autor anoncované publikace, Zdeněk Nebřenský, který se specializuje na sociální a kulturní dějiny střední Evropy.

Vydalo NLN, Praha, 2019, s. 247; 189 – 226,- Kč.

Zdroj: iLiteratura.cz

Každé pondělí se konají vycházky do Milíčovského lesa. Odchod je vždy v 13:00 od recepce DSH.

Schůzka důvěrníků s vedením domova se uskuteční **ve středu 5. 8. 2020 od 10:00** v sále.

V úterý 25. 8. od 16:00 se bude konat na zahradě DS Háje **TÁBORÁK**. Všichni jste srdečně zváni.

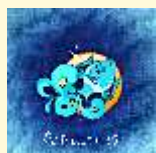
Ve středu 19. 8. 2020 se uskuteční výlet parníkem po Vltavě. Přesné informace se dočtete na nástěnkách aktivizace na jednotlivých odděleních, nebo přímo od aktivizačních pracovníků.

Srpen

Kozoroh - 22. 12. – 20. 1.

U opačného pohlaví máte úspěch. Pokud nemáte stálý vztah, ale zároveň ho ani nehledáte, dovolte si malý flirt.

Vodnář - 21. 1. – 20. 2.

Váš partner je naštěstí docela dost tolerantní a má vás rád, takže se s vámi nebude hádat o malichernosti.

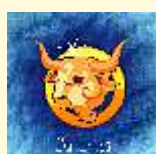
Ryby - 21. 2. – 20. 3.

Vlasy i pokožku v létě dají dohromady nejen vitaminy a minerály, ale také speciální krémy a vlasové přípravky.

Beran - 21. 3. – 20. 4.

Dbejte na správnou ústní hygienu. Investujte do kvalitních pomůcek a přípravků, vyhněte se nepříjemnostem.

Býk - 21. 4. – 21. 5.

Stres z posledních dní se podepsal na vašem zažívání. Dodejte tělu probiotika, omezte alkohol a smažená jídla.

Blíženci - 22. 5. – 21. 6.

Rodina je nadšená z vašich nápadů a rádi se přidají. Budou vám pomáhat jak s plánováním, tak s jejich realizací.

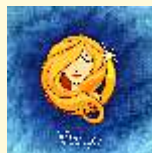
Rak - 22. 6. – 22. 7.

Zkuste více odpočívat, protože energie nemáte na rozdávání. Večer dlouho neponocujte a jděte si včas lehnout.

Lev - 23. 7. – 22. 8.

Vyjděte si na kávu s novou známostí. Během hovoru zjistíte, že máte mnohem více společného, než jste si mysleli.

Panna - 23. 8. – 22. 9.

Vztahy v širší rodině jsou trochu na bodu mrazu. Pokud se vám nechce nic řešit, s klidem to odložte na vhodnější dobu.

Váhy - 23. 9. – 23. 10.

Dochází vám pomalu energie. Kromě spánku si doplňte také důležité vitaminy a minerály. Jedním z nich je magnézium.

Štír - 24. 10. – 22. 11.

Nenechte si kazit náladu chováním příbuzných, kteří si neustále na něco stěžují. Berte jejich starosti s nadhledem.

Střelec - 23. 11. – 21. 12.

Domluvte si s přáteli výlety za kulturou na nejbližších pár týdnů. Počasí je skvělé a je zpět možnost cestovat.